

Stad en land

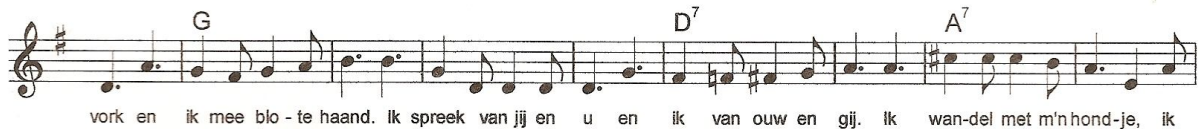
Ruud van der Heijden

Maar boe - rin of hoog-ge - bo-ren, het ver - schil is niet zo groot; want geen mens is uit - ver - ko - ren, ie - der-

een die ein-digt dood. Staal-mag-na-ten, stu-ka - do-ren, hoog-be-gaafd of i - di - oot, zijn het - zelf-de lot be-

scho-ren en el - kan - ders reis-ge-noot. 'kBen ie-mand uit de stad en ik van't plat-te-land. Ik eet met mes en

vork en ik mee blo - te hand. Ik spreek van jij en u en ik van ouw en gij. Ik wan-del met m'n hond-je, ik

hou de verkes bij.'kGa 'szon-dags-mid-dags brid-gen, ik rik mee on-ze Jan. De melk-man le-vert melk, ik vat rom-me uit de ka

Ik con-verseer met vrienden, ik mauw zomaar wa mee. Ik ga als'k moet naar het toilet, dan hol ik naar de plee. Maar boe-

Mijn buitenspiegels zijn vernield, de mijn verbellemont.
Ik heb velours gordijnen en ik van boerenbont.
Ik reinig met de vaatdoek, en ik mi'n schuttelset.
'kVang muggen met de mepper en ik mee ons Jan z'n pet.
Mijn kroost krijgt Haagse hopjes, ik hou ze mee babbeltjes zuut.
Mijn papegaai die kwettert, mensen haan die kukeleku't.
'kHeb handcrème voor mijn handen, 'kvein vierzalf ook goed.
Ik tooi mij met 'n capuchon, ik draag 'n flodderhoed.

Mijn haar droogt in de droogkap, de men die waaien dreug.
Ik eet graag bouillebaisse, ik tegen heug en meug.
Ik heb 'n necessaire en ik 'n reticoul.
Ik heb 'n vreemd vermoeden en ik 'n veurgevuul.
Mijn rijwiel is beschadigd; mijn fiets is naar z'n mallemoer.
Ik ga naar de groenteman en ik naar de grunteboer.
Mijn buurman is 'n domoor, die van men 'n bal gehakt.
Ik vind u maar 'n pummel en ik vein ou bekakt.